

Som Forslaget saaledes forelaa, indeholdt det ingen særlige Regler med Hensyn til *Strandbredden*. Herom bemærkes i Folketingsudvalgets Betænkning, at hvis den Regel, som hidtil har været gældende, nemlig at Kommuner, som grænse til Stranden, hente deres Vejmateriale fra Strandbredden uden Vederlag til de tilgrænsende Lodsejere, nu skulde falde bort, vilde dette paaføre disse Kommuner en meget betydelig Udgift. Udvalgets *Flertal* mener imidlertid, at dette efter den gældende Ret ej heller vilde blive Følgen af Lovforslaget, idet der henvises til en Højesteretsdom af 11. Januar 1884, hvorved det skal være »statueret«, at »den Del af Strandbredden, der ikke blot i Tilfælde af usædvanligt Højvande, men ogsaa ellers i Almindelighed eller dog jævnlig overskylls af Vandet«, ikke findes at kunne henregnes til Lodsejernes Jorder, »selv om der paa samme findes opskyllet Tangvolde, der rage op over Vandet«. Skjønt det altsaa herefter menes at være den gældende Ret, at der ikke paahviler Kommunerne nogen Erstatningspligt overfor de paagældende Lodsejere, ansaas det dog for rigtigt at give denne Regel udtrykkelig Lovhjemmel, hvorfor der foresloges indsat i Lovforslaget: »Herved ændres intet i Retten til uden Vederlag for Materialet at tage Grus og Sten paa Strandbredden uden for den sædvanlige Højvandslinie«. Et *Mindretal* i Udvalget (J. Hage) var betænkelig ved at tiltræde dette Ændringsforslag, da den citerede Dom neppe kan gives saa stor Rækkevidde, som Flertallet giver den, og er omvendt Flertallets Mening om Dommens Fortolkning rigtig, vil det være unødvendigt at optage den omhandlede Bestemmelse. Af *Scavenius* (ikke Medlem af Udvalget) var derhos stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa at indsætte i Forslaget følgende: »Den gældende Rets Regler angaaende Retten til at tage Vejmateriale fra Strandbredden ændres ikke ved denne Lov.« Dette sidste Ændringsforslag — hvorefter altsaa Strandbredden og de særlige Regler, der i saa Henseende maatte gælde, skulde holdes ude fra Loven — toges tilbage af Forslagsstilleren efter Opfordring af Ordføreren, der lovede, at man vilde tage Spørgsmaalet under fornyet Overvejelse mellem 2. og 3. Behandling, hvorefter det førstnævnte Ændringsforslag vedtoges uden Afstemning. — Ved 3. Be-